

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak:		Vidékre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 16 kor. — fill.		
Fél évre . . . 5 . . .	Fél évre . . . 8 . . .		
Negyed évre . . . 2 . . . 50 . . .	Negyed évre . . . 4 . . .		
Egy óra . . . 1 . . .	Egy óra . . . 1 . . . 70 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Főszerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
 Felelős szerkesztő: **Ij. MÓRICZ PÁL.**
 Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
 Hat hasabos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többzóna megjelölésű hirdetések jutányosabban. — Apró hirdetés minden sor 4 fillér.

Felhívás a debreczeni polgárokhoz és azokhoz, a kiket illet.

VI.

Majd Dégenfeld főispán egy javaslatlall állott elő, a melyben a várost nemcsak úgy mint erdős felügyeletével megbízott hatóságot szerepeltetné, hanem mint földtulajdonost erőszakolná a kaszáló birtokosokra és még többféle jogokat akar biztosítani a város részére, csak hogy mi azokat, mint a kaszáló birtokosok megbízottjai, el nem fogadhattuk. Így az egyesítés nem sikerült, mert a magunk tulajdonunkról józan ésszel nem mondhattunk le, ekkor a városi tanács praktikához nyúlt. Nevezetesen a kaszáló birtokosoknak a féltő kincsét, a vágás téren a legeltetést támadta meg, a melyet már egyszer 7 évről 15 évre nyújtott a birtokosok tudta nélkül, a birtokosokkal meg is tartatta a 15 évet, de a városi tanács maga nem tartotta meg, hanem kiadta a vágástér legelőnek, nem is nyilvános árverésen, hanem magán uton. Midőn látták a birtokos polgárok, hogy nekik tulajdon birtokaikon a városi tanács jogtalanul így alkalmatlankodik, elkeseredve szólították fel a többi

pusztabeli birtokosokat, hogy egyet-értve, menjenek be ök is legeltetői a vágás tere, mert meg kell hogy említssem azt, hogy a birtokosok közt meg volt és megvan ma is az a jó szokás, vagy uzus, hogy mikor vágási tilalom alatt van a birtoka a kaszáló birtokosoknak, akkor a többi birtokosoknak birtokán szabadon legeltethetnek, a bemenés meg is történt, de megtörtént az is, a mi még Debreczenben soha nem történt, hogy a birtokos polgárok a hatóság közegeivel szembe szálltak és csak annak lehet tulajdonítani, hogy vér nem folyt, hogy Debreczen városnak bárány a czimere, így a polgárságnak is az a természete, mert látva azt a jogtalan erőszakot, a mit a városi tanács rajtok elkövet, hogy kirendeli rendőrségét, pandurságát és csőzeit fegyveresen és kiveri, vereti a birtokosok jószágait kit ide, kit oda, némely részt Debreczenig hajtja csőzei által, ez felháborító volt.

Pedig ez még nem volt minden, még csak ezután jött igazán a fekete leves; mert elkezdettek bennünket a rendőrség elé citáltatni és büntetni kénye-kedvök szerint, ahogy akarták, azért mi birtokosok összejöttünk értekezletre, de azt a rendőrség hivatalosan feloszlatta, ekkor a közgyűléshez folyamodtunk, hogy ne basáskodjon a

városi tanács, de a kik e folyamodásnak aláírtak, azokat 50—100 frtra büntették és a ki nem fizette meg, annak jószágait eldoboltatták. Mi pedig, kik tagjai voltunk a közgyűlésnek, felakartunk szólalni, de Dégenfeld nem engedte meg.

Én, mint egyszerű polgára Debreczennek, az erdőtörvény 17 §-a értelmében, úgy hiszem, ma sincs Debreczen városának vagy kaszáló birtokosságának a törvénynek megfelelő üzem terve, mert annyit tudok, hogy a kaszáló birtokosok, külön mint birtokosok, az üzem terv megbírálására soha sem voltak felszólítva, sem összehíva, már pedig az a birtok, legyen bár akárkié, de az elvitázhatatlan tény, hogy a debreczeni polgárnak is van hozzá joga. Már pedig ha joga van, annyit talán megérdemelne, hogy őket is értesítsék, mert azt mondja a jelzett §-nak egy része, hogy a falenyésztésen kívül, az erdei melléktermények használata is szabályoztassék, valamint ott, hol az erdő a volt urbéreseket megillető szorgalommal van terhelve, ezen szorgalomnak —, úgy a mint az 1848. é. jan. 1-én érvényben volt és amint ma is gyakorlatban van, minősége, terjedelme és értéke, valamint a szolgálmányosok által teljesített vagy teljesítendő vizontszol-

Fehér rózsá.

Öreg cigány hegedűjén
 Bánatos a nóta.
 Siratja, hogy elhervadt a
 Fehér őszi rózsá.

Istenem, ha vele sírok,
 Nem tehetek róla,
 Mért is olyan hervatag a
 Fehér őszi rózsá?

Kató József.

Pusztuló magyarság.

A nyáron egyik székely vármegye excelenciás főispánja s egy országgyűlési képviselő társaságában jártam Al Gyógyon. Az Emke küldött ki, hogy megnézzük: miként vannak elhelyezve a Kun Kocsárd-féle székely földmives iskolában azok a székely árvafüvek, kiket az Emke küldött oda, hogy ott belőlük becsületes földmivelőket neveljenek? — Esős nap után való, gyönyörű juliusi délelőtt volt. Kérésre az uradalom kocsija lassu lépésben haladt végig a megíphetős hosszú falun, az ősi Kun-kastély felé,

a melyben a székely földmives iskola van elhelyezve. Szalmás-födélű, rozszant kunyhók s imitt-amott jó móddal épült parasztházak mellett haladtunk el, a melyek között szét-szórta egy-egy romladozó kastély vagy udvarház emelkedett ki a park vagy a nagy kert elvadult fái közül. Az országgyűlési képviselő jól ismerte a falut. Egyenkint meg tudta mondani, hogy kié volt és kié most a kastély, vagy udvarház, a melyik mellett elhaladtunk.

Néhány szóval elmondotta mindegyiknek történetét. Rövid, jól ismert, de végtelenül szomorú történetek voltak. A pusztuló erdélyi birtokosztály tizenkilenczedik századbeli rövid, de velős története. Az utca egy fordulójánál megállította a cziczerone szerepét teljesítő képviselő a kocsit: — Kegyeimre uram! — mondá a főispán felé fordulva — nézzetek csak egy kissé balra! — Odanézünk. Elhagyott kert pusztuló fái között végtelenül szép barokkstilű kastély látszott. Félig rom volt. Födete rongos, tornyocskái, kirugó parkányai, rovátkái és erkélyei letöredezve, s a vakolat falairól nagy fekete foltokban lehullva. Szóttlanul néztük néhány percig. A főispán ősz fejét felém fordítva, kifejezhetetlen melankóliával

csak annyit mondott: — Látja, uram, a multat! — Elfordultam, hogy ne lássak a szemembe szökött könnyeket, melyeket a szomorú jelen sajtolt ki szívemből. De a mint a jobboldali házsorokra néztem, tekintetem egy csinosan épült, jómódu új parasztházra akadt meg. Fehér homlokfőfalára nagy vörös betűkkel, kék és sárga czirádák között, e szavak voltak román nyelven fölírva:

Cu ajutorul lui Dumnezeu a zidit o Joan Beres (Isten segedelmével építette Beres János). Rámutatam válaszul e házra e szavakkal: — Ez pedig a jövő kegyelmes uram! — Az öreg ur megnézte a házat, aztán esernyőjével hátba bökte a kocsist, oda kiáltva: hajts! Egyikünk sem szolt egy szót sem többé, míg be nem érkeztünk az ősi Kun-kastély udvarába.

A kastélyok, udvarházak rombadólnak, vagy idegen kézre kerülnek. — A hajdani szalma és nádfödéses kunyhókat lassankint cseréppel fedett s téglából épült parasztházak váltják fel. A kastélyok és udvarházak lakói elzülnek, ki ide ki amoda; a cserépfödél házakban pedig a hajdani magyar béresek dédunokái laknak, mint nemcsak románul beszélő, de románul érző és Tribunát olvasó

gálatok minősége, terjedelme és értéke a gazdasági tervben szintén kimutatandó, ámde én azt hiszem, hogy az apáink nemcsak a fa használatáért vették meg ezeket a puszták részeket, hanem mint gazdálkodó polgárok barmaik legelőinek fenntartására is, a mit bizonyít az az uzus, hogy a vágáson a legeltetés tilalmas csak 7 évig volt; de akkor felszabadult barmaik legelőjéül. Még sem pusztult ki az erdő; pedig akkor nem volt királyi erdőfelügyelő, most mikor királyi erdőfelügyelő van, erdőmester, indigátorok, vizsgázott erdőcsőszők, keservesen nézzük mi polgárok azt, hogy pusztítják ki az erdőt. Ezrével és száz ezrével az élő tölgyfákat és nyárfákat tövestől együtt, a mit az apáink fenntartottak, csak azért, hogy minket birtokosokat kiszorítson a város birtokainkról; mert azt látjuk és tapasztaljuk, hogy azon a területen, melyet a város elvett tőlünk, százával vannak letelepítve az erdő pusztítók, a kiknek a város ingyen fat ad, jószágokat enged nekik a vágáson legeltetni, ott a vágáson szánthatnak-vethetnek, kaszálhatnak, míg a volt tulajdonost, ha kaszál egy rendet, megbüntetik.

Csodálkozom azon, hogy Debreczen polgármesterének nem jut eszébe az 1882 évi közgyűlési beszéd, a mit úgy tárgyalt a közgyűlés, hogy ha már a város magának tartja az erdő részét, a kaszáló birtokoknak is beakarja ültetetni fákkal, köteles azt a város a fa levágás után első 2 évben beültetni, hogy 15 évre a vágás felszabaduljon. És mit tesz a városi ta-

nács? Husz évre sem szabadítja fel a vágás tért, hanem a 18 és 20 éves vágástért most ülteti be; tán csak azért is, hogy az többé soha legelő ne legyen; és tudtommal a guti vágástéren, a mely 12-től 20 éves vágástér, most akar eladni 24 ezer szál tölgy fát, a mely az egész vágástéren széjjel van lábán, már árverésre is bocsátották, de nem kelt el, mert onnan a fatű közül az elszállítása sok nehézségbe ütközik.

Irta: **Öri Mihály**
debreczeni polgár.

Részrehajlatlan bíróság.

A törvény szigorúan rendeli a bíróságok, hogy igazságos és részrehajlatlan legyenek. A bíróságok maguk is a legfellebbezésben épen a „részrehajlatlanság” és „igazságosság” erényeit övják lépten nyomon a meggyanúsítás minden elképzelhető veszedelme ellen. Elkövetnek minden lehetőt, hogy a jogkereső közönség őket mint „részrehajlatlanokat” és „igazság szeretőket” elismerésben és tiszteletben részesítse.

Ha akad olyan vakmerő, a ki a bíróságot elfogultnak, részrehajlatlan tapasztalni és nevezni merészezi, jaj annak a vakmerőnek.

Hát bizony ez nem jól van így. Az már maga a legfrivolabb eretlenségre vall, ugy a törvényhozás, mint a közfelfogás részéről, hogy a bíróságot s a bíróság egyes tagjait okvetlenül részrehajlatlan és okvetlenül igazságszolgáltató teremteseknek hirdeti. . . . A bíróság nem afféle okvetlenül igazságszolgáltató és igazság imádó erkölcsi testület, mint sokan hiszik a gyöngébbek, hanem a bíróság törvényt alkalmazó és jogot gyakorló testület. Mar pedig az igazság és a

jog vagy pláne a törvény . . . ezek egymástól különböző más és fogalmak.

Az igazság, jog és törvény nélkül is, igazság! sőt sokszor épen a jogosság és törvényesség képezi az igazságosságnak mételjét és megrontó maszlagát; például az igazság lelketlen megsértését képezi a perrendtartásnak a többek közt azon intézkedése, hogy az egyes bíró szabadon mérlegelje a bizonyítás eszközeit, kénye-kedve szerint minősíthesse a felek közül egyik előadását megbízhatóbbnak mint a másikét; — az ügyvédet, a ki a per vitelével csupán csak meg van bízva, de a per kimenetelét kizárólag csakis a perben álló felek érdekésit érintheti, az ügyvédet a fél által hivatolt tanuk, szakértők díjaiban elmarasztalja és így az ügyvéddel fizetetti meg a saját felének adósságát.

Avagy igazság e az, hogy ha a perben álló felek valamelyike a kitűzött 9 óras terminust 5 percczel elkési, elveszítse a pert s a bíróság a késlekedő fél ellen marasztaló ítéletet hozzon?

De ha a peres felek várakoznak a bíróság hivatalos helyisége körül 1/2 vagy sokszor 1 egész órát is, a bíróságnak e miatt egy hajszála sem görbülhet meg.

Sok, nagyon sok jelenséget lehet felhozni a gyakori életből, a melyek bíróságaink részrehajlatlan igazságosságát szomorú színen tüntetik fel. Hány rendbeli részrehajlás tapasztalható a felekkel és ügyvédekkel tanúsított banásmód, a költségmegállapítás sokféle fajtájában; hát meg a jövővelmező ügygondnokságok, csőd tömeg gondnokságok osztogatásában?! A legutóbbi időben szomorú tapasztalatok igazolják azt, hogy a bíróságnak vannak az ügyvédek közt dédelgetett emberei, a kiknek aztán kijut a jóból. Ezek kapnak csőd és egyéb gondnokságokat. De az egyenes jellem, a férfias, őszinteség a komédiás fufang nélküli férfiaság — oh ez a legtöbb esetben nem kedves a bíróság előtt. Az ilyen emberben még az emberi méltóság s a szemléi fölény sem részesül tiszteletben és megbecsülésben.

Joan Beres ek. Ez az egyre általánosabbá való jelen.

Nem kell sok, csak néhány évtized s meglehet, hogy a régi kastélyokba és udvarházakba is be fognak költözködni a Joan Beres ek unokái, de ekkor már mint Jean Beresek, az erdélyi birtokos osztály tagja gyanant. Hogy ez a szomorú jövő legalább minden héten egy lépéssel közelebb jö, azért a végtelen okos román politika kezkeskedik, melyet N. Szebenben évek óta annyi előre látásal, de annyi szerencsével is csinálnak. A mult lapokban olvastam, hogy Mihudr a szászvárosi Ardeleanu román pénzüzetet igazgatója 120.000 forintot Szászváros környéken megvett egy Szentkereszti fele birtokot. Egy magyar birtokkal tehát kevesebb a vármegyén s egy román nagybirtokossal ujratöbb.

A magyarság egy pozíciót tehát újra elvesztett künn, a vármegyén. De benn a Székelyföldön sem állnak jobban a viszonyok. Egy kereszturi székely levelében azt a megdöbbentő hirt olvastam, hogy a nagyenyedi Bethlen-kollegium a Székelyföldön kétezer hold székelybirtokot adott el az Albinának. Ezt a kétezer hold földet aztán minden valószínűség szerint az Albina elfogja adni román földműves parasztoznak, hogy azok előőrsei legyenek a székelység között annak a diadalmosan előrehaladó romanizmusnak, mely künn a vármegyén nyeli el a magyarságnak multból fönmaradt egyes szigeteit.

Még annak a gondolatától is szégyenpir borítja arcomat, hogy ez a hír mit a székely-kereszturi levelben olvastam, igaztalán lenni. Pedig igaznak kell lenni, mert ez a level nem privát level, hanem közlöménye egy olyan hírlapnak, melyet mint a székely ügyek organumát Nagy Enyeden is sokan olvasnak. A czafolatra is lett volna idő, mert egy hete mult már, hogy megjelent és mégsem czáfolták meg.

Hogy német részről milyen közigazdasági hadjárat készül azért, hogy a német tőke az erdélyi részeket lefoglalja a maga számára, éppen a Budapesti Hírlap leplezte le Janausch brosurájának ismertetése kapcsán.

A magyarság gazdasági szupremáciaja ellen az erdélyi részekben német és román részről kettős hadjárat van tervbe véve. — Hogy az erdélyrészi magyar pénzüzetek oly rosszul szolgálják a magyarság gazdasági érdekeit, hogy a kölcsönvétele szorultak halával tekintenek a méltányosabb és kedvezőbb föltételek mellett dolgozó nemzetiségű bankokra, ma már köztudomású dolog azzal együtt, hogy éppen ennek következtében a magyar birtokok nemzeti-egyi pénzüzeteknek való eladósodása 1887. óta rohamosan növekedik. Az erdélyrészi magyar társadalom gyöngye tervszerűen védekező közigazdasági politika megindítására és következetes keresztülvitelére. — De hát hol van a magyar állam, hol van a kor-

mány? Al-Gyógyon egy kastély és egy udvarház maradt mentesen a pusztulástól. . . Egyik a Kun-Kocsárd-féle, melyet újra épített a földművelési miniszterium. Másik a Dobay-féle kuria, melyben az állami iskola van elhelyezve. E két épület körül új s az előbbinél egészségesebb magyar élet van felpezsdülőben. Mint két sziklabástya áll e két épület, megtörve a romanizmus ostromló hullámcapásait. Földművelési és közoktatási politika a kettős emelő-ud, melylyel az erdélyi magyarságot ki lehet segíteni abból a szomorú helyzetből, a melybe jutott.

Képzletben újra ott vagyok a Kun-kastély sarok bástyatermében. A székely árva fiúk ott állanak az asztal körül egy csomóban. Mikor az ajtó felé indulunk, egyszerre csak ajkukon egy dal akkordjai esendültek meg: „Magyar vagyok, magyar lesztek halálig!” Visszafordulunk, megindultan hallgatjuk a dalt. Mikor elhangzott az utolsó akkord is, a kegyelmes ur megfogja a kezemet szemembe nézve, omló könnyek között mondja: Nincs igaza! Ez a jövő! — Mindörökké Amen! feleltem. . . Oh, én édes szép Erdélyem, ha feléd nézek, ha rád gondolok, ezért sir egyik szemem és nevet a másik, mint a székely népmese öreg Mirkó királyáé.

Szomorú, nagyon szomorú dolog, hogy e jelenségek napjainkban sűrűn és kihívóan ismétlődnek. Nem elég, hogy a társadalom erkölce egész az elkallódásig hitványult már, nem elég hogy a mindennapi élet tisztessége és józanerkölcs szepőltsége ellen csődöt nyitott a szédelő alnagyk elvete-műltsege... ma már a bírói karban is emészti az egyes személyek igazságtalan dőlgetésének és pajtáskodásának rákfenéje a részrehajlatlanság és igazságosság fennen hirdetett szepőlten erényeit.

Ártalmára van pedig mindez a bíróság tekintélyének. Ártalmára van a bíróság személye iránti megbízhatóságnak és tisztelgetnek. Mert ugyan mit tiszteljek én valakiben akkor, ha lépten nyomom a legtrivialisabb köznapi tulajdonok homályát látom végig vonulni az eljárásán, az egyéniségén, a magaviseletén? Mit tiszteljek én akkor valakiben, ha lépten nyomom érezteti velem szellemi, erkölcsi és emberi törpeségét, szépségtől vagy a kellő érettség hiányosságából?

Lehetetlen mindezt nem tapasztalni bárkinek is, a ki valaha gondosan és öntudatosan megfigyelte bíróságaink körében a bírásokodás, a jogszolgáltatás, a törvény alkalmazás, az egyénekkel való bánásmód s az igazságszeretet nyilvánulását és azokból őszintén leszűrte a tanúságot és igaz lélekkel véleményt alkotott magának mindazok felől, a miket miat gyakorlati jogász nap után lát, tapasztal és megismer.

dr. Király Péter.

Érdekes számok.

— A debreczeni anyakönyvi hivatal kimutatásai. —

A helybeli állami anyakönyvi hivatal múlt évi bejegyzései — összehasonlítva az 1900-ik esztendővel a következő statisztikai adatokat tárják elénk:

1. Házasságot kötött:

	1901. pár	1900. pár
Január hó	51	60 (-9)
Február hó	67	61 (+6)
Márczius hó	59	61 (-2)
Április hó	30	29 (+1)
Május hó	60	56 (+4)
Junius hó	34	49 (-15)
Julius hó	29	25 (+4)
Augusztus hó	35	39 (-4)
Szeptember hó	37	32 (+5)
Október hó	46	45 (+1)
November hó	82	57 (+25)
Deczember hó	74	51 (+23)
Összesen	604	565 (+39)

E szerint a legtöbb házasság múlt évben november hóban (82) a legkevesebb pedig július hóban (29) kötött meg.

2. Születési esetek:

	1901.			1900.		
	fiu	leány	összesen	fiu	leány	összesen
Január hó	116	100	216	114	114	228 (-12)
Február hó	99	100	199	115	113	228 (-29)
Márczius hó	113	118	231	124	130	254 (-23)
Április hó	103	79	182	104	100	204 (-22)
Május hó	104	100	204	110	102	212 (-8)
Junius hó	117	117	234	106	106	212 (+22)
Julius hó	116	102	218	111	109	220 (-2)
Augusztus hó	109	95	204	130	99	229 (-25)
Szeptember hó	111	103	214	122	105	227 (-13)
Október hó	104	113	217	116	116	232 (-15)
November hó	117	86	203	99	98	197 (+6)
Deczember hó	122	101	223	111	93	204 (+19)
Összesen	1331	1214	2545	1362	1285	2647 (-102)

E szerint a múlt évben a legtöbb születési eset junius hóra (234) a legkevesebb pedig április hóra (182) esett.

3. Halálozási esetek:

	1901.		
	férfi	nő	összesen
Január hó	70	73	143
Február hó	75	77	152
Márczius hó	80	103	183
Április hó	85	67	152
Május hó	79	75	154
Junius hó	87	99	186
Julius hó	101	83	184
Augusztus hó	80	78	158
Szeptember hó	75	74	149
Október hó	90	62	152
November hó	70	82	152
Deczember hó	77	93	170
Összesen:	969	966	1935

	1900.		
	férfi	nő	összesen
—	79	70	149 (-6)
—	65	69	134 (+18)
—	85	100	185 (-2)
—	90	97	187 (-25)
—	79	99	178 (-24)
—	113	92	205 (-19)
—	92	124	216 (-32)
—	78	68	146 (+12)
—	68	72	140 (+9)
—	92	80	172 (-20)
—	67	65	132 (+20)
—	75	52	128 (+43)
Összesen:	983	988	1971 (-36)

Múlt évben a legtöbb halálozás junius hóra (186) a legkevesebb pedig január hóra (143) esett.

Öt éven alóli gyermek elhalt 1901. évben 769, 1900 évben pedig 821, míg halva születés a múlt évben 86, az előzőben 71 volt. A közkórházban 220 egyén hunyt el.

A múlt évet az 1900. évvel összehasonlítva találjuk, hogy 1901. évben házasság 39 el több kötött, születés azonban 102-vel kevesebb (ennyivel kedvezőtlenebb) és a halálozás 36-al kevesebb (tehát ennyivel kedvezőbb) fordult elő. A gyermek halandóság szintén kevesebb és pedig 52-vel. Végül a város lakosságának szaporodása a múlt évben 610 fő, amennyiben születési eset 2545, halálozási ellenben csak 1935. Debreczen, 1902. I./4.

Járossy Lajos.

Uj regényünk.

Egyesíteni akarjuk a hasznost, a tanulságot, a nemest az élvezetessel és érdekfeszítővel; azért nem a ponyva regényirodalom silánytermékével, de egy igazi mesteri művel ösmertet-

jük meg olvasóinkat. E regény önálló mesteri munka, noha a lapunkban már a múlt év második felében közzölt és régebb olvasóink által ösmert „Nagy Napoleon Császár katonája“ című elbeszélésnek, mintegy folytatását képezi és a XIX-dik századbéli vén Európa legnagyobb eseményét mutatja be, nagy Napoleon császár végleges bukását a Vaterlooi-csatatéren. Innét származik a regény czime is: „Vaterloó“, mely egyik legremekebb alkotása az elzászi származásu mesteriroknak **Eckmann—Chatriánnak**.

Ez elbeszélés lapjain újratalálkozunk a mi kedves, értelmes, gyalogos katona barátunkkal, a pfalczburgi Bertha Józseffel, a nagy Napoleon császár katonájával, a ki a weissenfelszi, lützeni, lipcei világhírű csaták rettenetes küzdelmei után és a tifusz betegség gyötrelmes láza után talpra áll, a szokott helyét elfoglalja a pfalczburgi órásmester, Goulden apó műhelyében és kedves, bájos Katiczáját is oltárhoz vezeti és élvezni kezdi a munkában töltött béke termékeny napjait, midőn nagy Napoleon császár világhódító sasaival együtt Elba szigetérről váratlanul és vakmerően tér vissza Frankhonba és megkezdí száznapos uralkodását, a melynek egyik áldozata lesz a többi közrendű százazrek között gyalogos Bertha József is, a ki a császár nevében ismét a csatamezőre parancsolnak és aki ismét bajnoka lesz Napoleon végső, legvéresebb küzdelésének, mely a világhírű „vaterloói“ csatatéren vérpárás bukással végződik, a gyalogos Bertha Józsefek tizezreinek véres holttestét temetvén a kartácsaktól feltépett idegen hantok alá. — A mi Bertha Józsefünk ugyan megdöbentő és részvételt keltő küzdelések, szenvedések után visszakerül csöndes órásműhelyébe és bájos kis felesége, Katicza asszony mellé; de az írók kitünően, megkapóan használják fel ezen kis emberek szereplését és szenvedését annak bizonyítására, hogy micsoda szörnyűség, micsoda vadállatiasság, micsoda bűn az a háboru, melyet nem a hazáért, de a hadi dicsőségért indítanak a zsarnokok.

A megkapó, érdekfeszítő részletekben gazdag, mesteri regény közlését január hava közepe táján kezdjük meg, hogy új előfizetőinknek is alkalmuk legyen ez irányregény hőseinek a szereplését elejétől figyelemmel kísérni.

Eckmann—Chatrian „Vaterloó“ elbeszélését **ifjabb Móríc Pál** magyarosította.

NAPI HIREK.

A debreczeni függetlenségi párt báljára, a mi pártunk báljára ismételen felhívjuk polgárságunk szerető érdeklődését. — Január 18-dik napján tartják meg ezt a bált, mely a far-

sangnak a legmagyarosabb, legsikerültebb bálja lesz. hiszen az idén sem a pártkör, sem pártunk nem rendez több bált, tehát debreczeni szép polgárasszonyok és lányok igyekezettek, hogy mindnyájan, minél nagyobb számban legyetek jelen a gyönyörű magyar mulatságban.

Katonai előfogatok előállítása.

Hevesvármegye törvényhatósága föllíratot intézett a képviselőházhoz és a pénzügyminiszterhez a katonai előfogatok előállítása tárgyában, kerve hogy ezt az ügyet törvényhozási uton rendezzék, mert a törvényhatóságoknak idevonatkozó kötelezettségét még most is az 1850-ben kiadott cs. és kir. biztosí parancs állapítja meg. Míg pedig ez a régi rendezés egyrészt alkotmányellenes, másrészt pedig elavult és a mai viszonyoknak nem felel meg azért, mert olyan díjak vannak az előfogatokért megállapítva, amelyek a községek és magánfelek károsodására szolgálhatnak... Ezt a föllíratot Hevesvármegye megküldötte Debreczen hatóságának is, kerve, hogy vegye tudomásul a hasonlított felirattal partolji. Ugy értesülünk, hogy a múlt év december hónapjában, a képviselőház egyik ülésén, maga Széll Kálmán miniszterelnök is megígérte, hogy az ügyet rendezni fogják.

Degenfeld József gróf mandátuma.

Debreczen és Hajdumegye nyugalmazott főispánját 27 szóval és a hivatalnokok kortes hadjáratát sem nézve le, megválasztották városi köztörvényhatósági bizottsági tagnak. A míg e 27 főnyi többséget — a mely a legjobb akarat mellett sem nevezhető a közbizalom imponans többségének — összehozták a városi hivatalnokok tevékenykedése és a polgármester hozzájárulása, és a klikk erőjének a megfeszítése által: oly szerelmes korteshadjáratot fejtettek, ki, hogy a választást Marton Imre és Dr. Varga Lajos bizottsági tagok megfélembizték. E felelősségű ügyet az igazoló választmány szombaton délután 4 órakor tárgyalta le. Jelen voltak dr. Kola János elnök, Vecsey Imre előadó, Komlóssy Arthur, Sesztina Lajos, Márk Endre, Komlóssy Dezső, Popper Lajos, Csiky Lajos. A Varga Lajos és Könyves Tóth Sámuel megválasztását egyhangúlag igazolták. Az eredmény a Degenfeld József gróf mandátuma felől is az lett, mert míg Komlóssy Arthur, Sesztina Lajos a hivatalos korteskedések esetében, a vizsgálat megejtését javasolták, addig Márk Endre, Csiky Lajos annak ellene szóltak. Javasolták a nyugalmazott főispán megválasztásának az igazolását. Az elnök szavazat alá hozván a kérdést, a vizsgálat ellen öten szavaztak, hárman mellette és így Degenfeld József grófot — ad majorem Dei gloriam — törvényhatósági bizottsági tagnak jelentették ki. Ine az eredménye annak, hogy az ellenzékét kiszorították a bizottságokból. Egyébként úgy látszik, ma már a mandátumok sorsa is az, ami a pénze. Nem nézik, hogy mi tapad hozzá. Fő, hogy van.

Ujenczok sorshuzása.

A hivatalos értesítés szerint: A sorshuzás a sorozás előjátéka f. hó 8-án szerdán d. e. 9 órakor tartatik meg, a városháza nagy tanácstermében és pedig azon debreczeni illetőségű állítás köteles ifjak részére — kik az 1881 évben születtek. Ezek vagy maguk húzzák ki azon sorszámot, mely a sorozó bizottság elé vezetés sorrendjét állapítja meg, vagy helyettük

sorszámot szülik avagy igazolt meghatalmazottjuk is húzzhatják; ha pedig sem maguk, sem meghatalmazottjuk nem lenne jelen: úgy az ilyenek helyett a hivatalos községek húzzák ki a számot. A sorshuzás Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester előktele alatt történik s jelen lesznek Olah Károly tanácsnok, Vecsey Viktor és Pálffy Gábor városi biz. tagok és a katonai ügyosztály két tisztviselője. E helyen megemlítjük, hogy városunkban az idén a fősorozás márczius hó 20, 21, 22, 24 és 26-ik napjain tartatik meg és pedig nem a Pavillon lakányában levő rendes sorozó helyiségben, hanem Csapó utca 17 sz. a. levő Korona vendéglő földszinti helyiségeiben.

Mének kiosztása a debreczeni méntelepen.

A debreczeni m. kir. állami méntelepen a fedezőmenek kiosztása folyó hó 23-ik napján lesz. A földművelésügyi m. kir. miniszter a folyó évben a vármegye területén az egyes községekben a menek számát a következőképen állapította meg: Hajdu Bőszörmény — — — 11 állami menek
Hajdu Szoboszló — — — 10 " "
Nánás — — — 10 " "
Püspök-Ladány — — — 6 " "
Hajdu Dorog — — — 5 " "
Földes — — — 3 " "
Hajdu Hadház — — — 3 " "
Nádudvar — — — 3 " "
Tisza-Csege — — — 2 " "
Egyek — — — 2 " "
Kaba — — — 2 " "
Hajdu-Sámson — — — 2 " "
Hajdu Szóvát — — — 2 " "

Debreczeni diák élczlap

indult meg. „Karakán Ideák“ a lap ezime. Szíves ösmertetés végett hozzáunk is be küldtek a szerkesztők egy számot. A régi jóízű debreczeni kálmánista magyar diák észjárásnak és esztivári krónikákban megörökített esztalankodásoknak, ötleteknek nyomát sem találjuk a lapocskában. Pedig csakis ebben ez az egy esetben tölthetne be némely hivatást s mert az ultra modern kor fanyarságai erőltetett szellemeskedései, léhasága a nélkül is megmételtyezte már eléggé az ifjuságot. No de reméljük, hogy a következő szám talpraesettebb lesz.

Egy hajléktalan munkás öngyilkossági kísérlete.

Egy az emberi nyomor végső fokára jutott szerencsétlen munkás ember öngyilkossági kísérletet követett el ma reggel fél kilencz órakor a városi kórház előtt. A robogó helyi vasut elé dobta magát: de a mozdonyvezető még idejekorán képes volt megfékezni a gépet, és így a szerencsétlen öngyilkos jelölt kisebb horzsolások árán menekült a vaskerekek alól. Szamos János az öngyilkos jelölt neve. Székelyhidon született. 48 éves napszám. Átadták a rendőrségnek. Az öngyilkosságra a legvégsőbb nyomor miatt vetemedett. Sem hajléka, sem élelme a magyar föld ezen nyomorult parijának, a ki még csak munkát is niába keresett, hogy a kenyérre szükségese néhány fillért megszerezhesse. Az emberi nyomor ezen magas fokával riktó ellentétben áll Debreczen városának pazarló gazdálkodása.

Erdős Lajos és Lajosné adományai.

Nagytiszteletű Erdős Lajos és neje által külön- és különféle jótékony czélokra lapunk szerkesztőségéhez beadott szép összeget a rendelkezett helyekre és czélokra eljuttattuk; amire vonatkozólag idáig ezen két nyugta érkezett be szerkesztőségünkhöz.

Nyugta 8 azaz nyolczkoronáról, mely összeget tek. Löw József urtól, mint nagytiszteletű Erős L. ur adományát a népkönyhájára átvettem és azt annak idején a többi adományokkal a helyi lapokban nyugtatni fogom. Debreczen. 1902. január 4. Konez Ákos a nöegyeltitkara.

Nyugta 8 azaz nyolcz koronáról, mely összeget a „Debreczen“ ujság tekintetes szerkesztőségétől, hogy a mai napon hiány nélkül felvettem, köszönettel nyugtatom. Debreczen, 1902. január 6. Wiski Sándor gondnok.

Megjegyezzük, hogy e nyolcz korona a kórházban ápolt iker gyermekes szegény asszonynak jutott.

Az új boavivant bemutatkozása.

A színházi iroda értesíté eként közöljük a következő sorokat: Öt évvel ezelőtt mutatkozott be a debreczeni közönségnek Tanay Frigyes. Helyzete nehéz volt, mert míg egy részről elődjének Benedek Gyuláné a kitűnő boavivantnak helyét volt betöltendő, más részt pedig egy ellenszenves szerepet Csiky Gergely Czifranymoruságából Tarczalit kellett személyesíteni. Tanay győstő, a közönség ellenszenves szerepe dacára megszerette, mely szeretet debreczeni működése alatt mind végig kísérte. Szöke Sándor a társulat új boavivantjának bemutatkozása nagyban hasonlít elődjének bemutatkozásához. Az ő helyzete is nehéz Tanay után és a végzet úgy hozta megával, hogy neki is egy ellenszenves szerepben Dumas Sándor Alfonz ur című kitűnő vígjátékában mint Oktave személyesítője kell bemutatkoznia. Érdeklődéssel nézünk a mai estéle, hogy vajjon Szöke Sándornak sikerül-e az a mi elődjének Tanaynak sikerült, a közönség szeretetét megnyernie.

Az István gőzmalom társulat

munkásai Önképző- és Segélyzőkörének 1901. december hó 31-én tartott Sylveszter estélye alkalmával felül fizettek: N. N. 7 kor. 60 fill. Mayer Emilné urnő 3 kor. 60 fill. N. N. 2 kor. Német Gábor ur 2 kor, N. N. 1 kor. 80 fill. Sima Ferenc ur 1 kor. 60 fill. Rajczy György ur Mayer János ur, Szarukán Sándor ur, Demetrovics Pál ur, Szűcs Ferenc ur, Glósz József ur, Galamb Sándor ur, Májér Sándor ur és Truka Gottlieb ur 80—80 fillért. Kiss János ur és N. N. 60—60 fillért. Molnár János ur és ifj. Konez Sándor ur 40—40 fillért. Fogadják a szíves adományozók ez uton is a leghálásabb köszönetünk nyilvánítását. Az István gőzmalom társulat munkásai Önképző és Segélyző-köre elnöksége.

Nagy paprika-pör.

A szegedi büntető bíróság érdekes pört tárgyal, amelyet Pálffy testvérek szegedi gyárosok védjegy-bitórlás miatt indítottak ifj. Aigner József szegedi fűszerkereskedő ellen. Bár a tárgyalás a meghitt hivatalos szakértők azt bizonyították, hogy a vádlott kereskedő által forgalomba hozott paprikadobozok alkalmasak voltak a vásárló közönség megtévesztésére, mindazonáltal a bíróság a vádlottat fölmentette a vád alól, mi-

vel az azt vallotta, hogy nem volt tudomása arról, hogy a kérdéses védjegy-minta a gyárosok cévere törvényszékileg be van jegyezve. Kitént, hogy jóhiszeműleg járt el. A pör tárgya a következő: Pálffy testvérek szegedi gyárosok még 1874. évben szabadalmat nyertek egy olyan paprikakészítő, őrlő és finomító gépre, amelylyel a legszebb színű és legkitünőbb minőségű paprikaárut lehet előállítani. — A szabadalmazott eljárás mellett készített paprikát a Pálffy testvérek kellemes, — édes és élénk piros színe folytán „Rózsapaprikának” nevezték el és ezen a néven hozták forgalomba. Azóta a „Rózsapaprika” mint a legkellemesebb ízű és legegészségesebb fűszer az egész világon elterjedt és nélkülözhetlenné vált. A feltaláló cég bemutatta paprikagyártmányát a hazai és összes európai kiállításokon és paprikája mindenütt a legnagyobb elismerésben és kitüntetésben részesült. Hogy a cég a rózsapaprikát a hamisítástól és utánzástól megvédje, védjeggyel és a c-omagolást arumstrával látta el s mind ezeket törvényes módon bejagtromoztatta. — Ezen óvintézkedések dacára megtörtént, hogy más minőségű paprikát „Rózsapaprika” néven, a Pálffy-féle ezüst színű dobozokhoz teljesen hasonló ezüstös dobozokban és a védjegyekhez hasonló záró címkével ellátva hozták forgalomba. A Pálffy testvérek ezért a szegedi büntető járásbíró előtt panaszt emelt. Följelenítette íj. Aigner József szegedi fűszerkereskedőt, hogy idegen paprikát „Rózsapaprika” néven árusít, hogy védjegyet és arumintáját utanozza. A paprikát az övéhez teljesen hasonló nagyságu és alakú ezüstszínű dobozokban adja és — mint a följelentés szól — ezen cselekedete által a veendőközönséget félrevezeti és neki tetemes kárt okoz. A bíróság íj. Aigner József kereskedő hirdokában levő ezüstszínű és „Rózsapaprika felirású dobozokra és a dobozok előállítására szolgáló anyagok és eszközökre a büntető zárlatot elrendelte, megkeresvén a rendőrkapitányi hivatalt, hogy a zárlatot azonnal fogassa a t o s i t s a és ezzel a kihágás ismétlést gátolja meg. — Temesváry Károly dr. alkaptány Becsey Károly dr. ügyvéddel meg is jelent a vádlott üzletében s az ott talált nagymennyiségű árudobozokat büntetlenként lefoglalta és elkobozta s betérjesztette azokat a büntető járásbíróhoz. Ez volt a mostani pör előzménye. Schwaiger József dr. aljárásbíró előtt folyt le az érdekes védjegy-bitorlas ügyében a tárgyalás. A pörös felek s tárgyalásra szakértőnek beideztették Engel Lajost, a Szegedi Napló kiadó-tulajdonosát és Vékes Bertalan kereskedelmi és iparkamarai irodatisztát. A tárgyalás során mind a két szakértő eskü alatt azt vallotta, hogy a vádlott által forgalomba hozott paprikadobozok teljesen alkalmasak a közönség megtévesztésére. A vádlott azzal védekezett, hogy nem volt tudomása arról, hogy a Pálffy cég védjegyet és arumintáját a törvényszéknél bejagtromoztatta. Ő tehát jóhiszeműleg hozta forgalomba a saját áruit. Becsey Károly dr. kérte a bíróságot, hogy a vádlott kereskedőt marasztalja el tízezer koronára kártérítésben. Miután a Pálffy testvérek által gyártott paprika az egész világon kereselt cikkek, a panaszos ügyvédje azt a kérelmet terjesztette elő, hogy a marasztaló ítéletet a vádlott költségére tetesse közzé az összes szegedi, fővárosi és bécsi lapokban, továbbá több németországi, francia, angol és amerikai lapban. A bíró ezután meghozta ítéletét. A szakértők állításaival szemben a bíróság azt látta, hogy az utánzott paprikadobozok a Pálffy féle rózsapaprika dobozaitól megkülönböztethetők, de különben is nem bizonyítható az, hogy a

vádlottnak tudomása lett volna arról, hogy a Pálffy testvérek paprika gyártmánya törvényvédve van, miért is ezekre való tekintettel a vádlott kereskedőt a kihágás vétségé alá fölmentette. Becsey Károly dr. a Pálffy testvérek képviseletében fölbevezést jelentett be az ítélet ellen.

Komjáthy János Vácson.

A „Felsőmagyarország” írja ezen jóízű apróságát: Csepregy Ferenc örökbecsű népszínművében: A sárga csikóban mindig nagy derűtséget kelt, valahányszor a darab előadásán megkérdezi Bakaj Erzsike az édes apjától:

— Édes apám, hát olyan nagy baj az ha valaki Vácson volt?

Majd ha Komjáthy János színtársulatunk jövődöbeli igazgatója Kassán játsza a Bakaj András szerepét, hűségesen — mondjuk úgy ahogy van — praxistól adhatja meg rá a választ. — Meg kell ugyanis jegyeznünk, hogy Komjáthy János tegnap utazott el Vácra a praxist megszerezni. A kassai színház jövődöbeli direktora ugyanis összeütközésbe jött a paragrafusokkal s dacára a hátuk megett sorba öntött tilalomnak, párbajozott. A párbaj mián most tíz kis napi államfogházat kell neki elszendvednie. — Időül január másodikát, helyül pedig Vácot jelölte ki a hivatalos hatalom. — Annyi bizonyos, hogy a direktor bosszusan vette a sürgős irást és egy véleményen volt az egyszeri cigánynyal.

— Ez az év is jól kezdődik!

A Békéssy Gyula hizói.

A debreczeni közönség egykori kedves művészeről Békéssy Gyula szegedi Közvélemény ezen sorokat:

Nem hiába tartják még mindig hazátlan, országjáró népségnek a színészeket, sőt Szegeden is a polgárság valósággal felőlük. Igen sokan meg hónapos szobát sem adnak ki színésznek, a szabók pedig az üzletük ajtaját is bezárják, ha eszreveszik, hogy színész közeleg.

Manapság pedig a színészek se olyanok, mint a hírük; a házbért, szabót megfizetik pontosan, sőt van olyan fehér holló is, akiknek nemesak saját butora és háztartása van, hanem még disznót is hizlat.

Itt van például Békéssy Gyula, a társulat közkedvelt baritonistája. Az idén három disznót is hizlalt. A jövő héten pedig disznótör lesz nála.

— Szép a bohémé et, mondja Békéssy, de csak úgy, ha malacz rőfög az ölben... Igaza van.

A Zion egyleti tagok figyelmébe.

Beküldetett: A Zion egylet t. tagjai ez utónis értesítetnek, hogy az 1902. évre érvényes választási lajtsom hivatalból megállapítottván, az mától számított 3 napon át az egyleti helyiségben ki lesz függesztve és a hivatalos órák alatt — naponta 6—7 óráig bárki által — megtekinthető. Ugyancsak itt jelenthetők be jelzett órák alatt netáni kihagyások vagy jogosulatlan telvélet elleni felszólalások. A választmány.

Meghívó.

Beküldetett: F. év jan. hó 6. este fél 8 órakor a debreczeni M. A. V. altiszti-kör saját helyiségében (Bank-palota hátsó udvar földszint) rendezendő felolvasó estélyre. Mü-

sor. 1. Elnöki megnyitó. 2. Népdaok: éneki Christek Leoné urhölgy. 3. Beszélgetes a semmiről. Humoreszk, írta és felolvassa Kayser Sándor ur. 4. Népdaok czimbalmon előadja Deseő Margit. 5. Petike. Írta Vörösmarty Mihály, szavalja Kuliffay Erzsike. 6. A költő, vigmonolog: előadja Birky Mihály. 7. Tetemre hívás írta Arany János, szavalja Boros Mihály. 8. Kátsa cigány zenekisérettel előadja Birky Mihály. Rendezőség.

Köszönetnyilvánítás.

Beküldetett: Mindazon szerető rokonaink, barátaink és a nagyérdemű közönség, ugyszinte az önkéntes tüzoltó testület tagjai, kik felejthetetlen édes anyáknak folyó 1902 január hó 1-ső napján tartott végtisztelesség tételén részt vettek s ez által mérhetetlen bánatunkba összetartva fájdalmainkat enyhíteni igyekeztek, — nemkülönben Kernáts Gyula ur a „Kegyelet” temetkezési intézet tulajdonosa, ki a temetést példás rendben kifogástalanul és méltányosan eszközölte — fogadják ez uton is legforróbb hálás köszönetemet. A gyászoló család nevében Alföldi Nagy Gábor.

Debreczeni rövid hírek.

Összeögett öregasszony. A Rakovszky-utca 37-ik számú házban borzasztó kínok között szenvedett ki egy öreg asszony, a 71 éves özvegy Farkas Károlyné a múlt hó 28-án, mint ágyban fekvő beteg, éjszaka megakarta a lámpát gyújtani, akkor történt, hogy a már felgyújtott lámpát magára rántotta az öregasszony, könnyű éjjeli ruhája és az ágy lángba borult. Mikor sikoltozására előérkeztek és a langoló ágyat eloltották, oly borzasztó égéseket szenvedett a szegény öreg, hogy a sebek miatt, hat napi szenvedés után meghalt. Ma délután temették. — **A homokkerti lakosok** Dobieczyk Sándor országgyűlési képviselő vezetésével küldöttségileg keresték fel Fuky Gyula főispánt. Harsányi Gusztáv törvényszéki bíró tolmácsolta a homokkerti lakosok kérelmét városrész világitása és egy új utca nyitása tárgyában. Fuky Gyula főispán biztatlalag nyilatkozott a küldöttség előtt. — **Lövöldöző cigánylegény.** A Késes-utczán pisztoly lövés dördült. Dankó István szerelmesszivű cigánylegény revolverből rálőtt Vadász Zsófi cigánylányra, a kivel viszonyban állott; de ki utóbb igen hidegen bant a cigánylegénynyel. A golyó a cigánylánynak a czombját sértette meg. A seb nem veszedelmes. A lövöldöző cigánylegény ellen megindították a vizsgálatot. — **Véres gyerekréfa.** Balázs István 10-12 év körüli csemete a Balaton-kávéház előtt játszadozott. Imre László pajtásával. A játék összetűzéssel végződött. Imre László botjával fejbe vágta a játszó cimborát, a ki a szemén, fején súlyosan megsebesült.

Rendeleti Közlöny.

Ugy a közös hadseregbeli, mint a honvédségi, továbbá a közös hadseregtől a honvédséghez athelyezettek hivatalos közlönyeit, mely a tartalékos tiszt urak kinevezéseit és áthelyezéseit hozza, megtekinthető helyben az alanti czégnél. Hol egyidejűleg a fent nevezett tartalékos tiszt uren szintén a lehető legjuányosabban szabályszerint szereshetik be a szükségleteiket és átalakításait melyek okvetlen a cég jóhírnevéhez képest lesznek eszközölve. Blum Sándor udvari egyenruha szállító, és finom polgári szabóság. Debreczen, Kossuth-utca 19.

Adományok a székelyek javára.

Beküldtek ezen értesítéseket: A mester utcai leányiskola I. ső osztályához küldött „Eke.” gyűjtőiben a székelyeknek adakoztak: Szikszay Istvánné urasszony 5 koronát, Kis Julia tanítónő, Tóth Erzsike tanítónő, Pessina százados, Kneusel főhadnagy, Szere a százados, Szöllősy főhadnagy, Morvai Sötérné urnő, Libandi Andor, Márton Gyula kereskedő, Weinberger Ida k. a. 1 - 1 koronát, 4 örmester 80 fillér. Szilágyi Mihályne urnő 60 fillér. A növendékek között adakoztak: Gombos Mária 6 fillér, Nagy Juliska 5 f., Balog Böske 10 f., Soós Lili 6 f., Pap Eszti 4 f., Dóro Juliska 6 f., Palfi Margit 4 f., Juhász Mária 4 f., Székely Julis 2 fillér, Kertész Mária 6 f., Matkó Eszter 20 f., Elek Juliska 6 f., Poresin Erzsike 20 f., Tóth Mária 2 f., Simon Bözsi 20 fill., Kis Mária, Takacs Juliska, Nagy Juliska 10 10 fillér, Boros Eszti 4 fill., Ujvári Julis 4 f., Szabó Margit 20 fillér, Berkesz Kata, 20 fill., Guba Zsuzsika 10 fill., Molnár Juliska 10 fill., Virág Irma, 4 fill., Nagy Irma 4 fill., Szabó Erzsike 20 fillér, Gebel Roza 4 fill., Szilvási Rózsika 20 fillér., Katona Gizi 40 fill., Szabó Vilma tanítónő 2 korona. A begyűlt 21 korona (huszonegy korona) 51 fillér postautalványon elküldetett az E. K. E. székelykongresszus előkészítő bizottságához. Kolozsvárt.

Továbbá adakoztak még: özv. Varga Bálintné 20 fillér, Faragó Jánosné 20 fill., Katona Imréné 40 fill., Papp Lőrincz 20 fill., Vincze József 40 fill., Kardos Imre 30 fill., Szegedi Gyula 1 kor. 40 fillér, Magori Samuel 20 fill., Henczel Miklós 1 korona, Tisza Kálmán 20 f., Moharosné 20 f., Kiss Iona 10 f., Katona Erzsike 40 f., Matyas János 20 f., Huszak Andrá 20 f., Chodora Alajos 30 f., Kovács Ida 20 f., Ladányi Margit 20 f., Harsanyi Juliska 20 f., Kocsány Zsuzsanna 8 f., Szoboszlai Margit 18 fillér, Deró Maria 6 fill., Geller Erzsébet 10 fillér, Szilágyi Eszter 40 fill., Ujvári Eszter 10 fill., Ecsedi Julianoa 20 f., Salánki Róza 20 f., Szilágyi Iona 20 f., Vezendi Erzsébet 18 f., Barna Eszter 10 f., Berkesz Mária 20 f., Szigeti Erzsébet 10 f., Katona Erzsébet 10 f., Szilágyi Maria 6 f., Csontos Róza 4 fillér. A begyűlt összeg (8 kor. 80 fillér) rendel tetése helyére beküldetett.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jó rokonok és barátoknak továbbá az I. r. Hitközség és Sz. Egyletnek kik felejthetetlen emlékü kedves Frída leányunk ferj. Druker Sandornéak végtisztelesen részt vettek s a mely gyász napjaiban úgy közelről mint távolból jelenlétük es megemlékezéseikkel mély fájdalomunkban osztozni szívesek voltak s fájó lelkünknek vigaszt nyújtottak ezúton mondunk őszinte hálás köszönetet. Katz Jakab és családja.

SZÍNHÁZ.**Műsor.**

Hétfőn „A” bérlet Tót leány. Népszinmű 3 felv.

Kedden „B” bérletben Szőke Sándor újonnan szerződött tag első felleptéül: Alfonsz ur. Vigj. 3 felv.

Szerda január hó 8-án bérlet 81-ik szám „C” újdonságul először: A páholy. Bohózat 3 felvonásban

Csütörtök, január hó 9-én, bérlet 82 ik szám „A” — másodsor A páholy.

Péntek, január hó 10-én, bérlet 83 ik szám „B” — Svihákok. Vig operett 6 felvonásban.

Szombat, január hó 11-én, bérlet 84-ik szám „C” A subancz. Operett 3 felvonásban Zenéjét szerzette: Konti József.

Vasárnap, január hó 17-én, két előadás, délután 3 órakor félhelyárakkal: A bor. Falusi történet 3 felvonásban este 7 és fél órakor bérletszünetben: A Szent-Iván éji álom. Vigjáték 5 felvonásban. Irta: Shakespeare.

Innét-onnét.

— Január 6. —

(Mámoros emberek.)

— Az életem legderűsebb pillanatait mámorban töltöttem, — mondta egyszer nekem a képviselőház egyik legnépszerűbb alakja. A mámor nálam valóságos ételszükséglet, mert anélkül elpusztulnék.

Ez tény is. Vannak emberek, akik mámor nélkül élni sem tudnának talán, mert kell, hogy erős szellemi munkában kimerült agyukat elszibbaszassák.

Előkelő államférfiak, tudósok, írók és művészek közt alig van, a ki ne szeretné a mámort, sőt igen sok akad, aki legszebb műveit mámoros állapotban alkotja.

Igen sok embert ösmerek, aki rendszeresen megkívánja a mámort. Megfigyeléseim szerint ezen emberek legnagyobb részt a legerősebb szellemi munkát végzik. A foglalkozásuk szerint a legtöbb akad a tanárok, színészek, vasuti és más hivatalnokok, képviselők, festők papok, katonatisztek és újságírók közt.

Az alacsony műveltségű emberek nem tudnak igazán mámorosok lenni, hanem csak részegnek. Leiszszák magukat a sárga földig . . .

(Szokások.)

Minden embernek más és más szokása van, ami or a mámor rabjává ejti. Az érzékeny lelkű és jószívű sirni szokott, a nagy-ravágyó kicsinyel mindenkit stb.

Igy egyik tanár barátom mámoros állapotában állandóan így mulattatja a társaságot:

— Ti valamennyien tökkel ütöt, nevelletlen, buczkai szamarak vagytok, nem tudtok semmit, nem is tanultok semmit.

Az idegen ember megsértődik ezen, de a kik tudják a szokását, nevetve mondják: — Igazad van pajtás, szamarak vagyunk.

Ily módon megbékül velünk, sőt még vigasztal is bennünket ilyképpen:

— Ne haragudjatok, hogy az igazat megmondom, de én is vén szamar tanár vagyok. Ha akarjátok, irásban is adom . . .

Másik barátom eszében pityizálgat, de mikor elkapja a mámor, kipirultan pattan föl:

— Szavalni akarok, — mondja. Meghallgatjátok-e?

Ha valaki ellenkezik, hogy nem hallgatja meg, akkor könyörgésre fogja a dolgot, ha pedig ez se használ, elmegy és addig járja a mulató helyeket, amíg olyan társaságot nem talál, a mely kész meghallgatni a szavallatát.

Volt olyan ismerősöm is, akiből a olvaj szenvedély tört; ki mámoros állapotában, Minden zsebe tele lett mire hazaért.

Persze másnap nem győzte visszahordani az elcsent tárgyakat.

Egy pap ösmerősöm, igen művelt ember különben, mámoros állapotban képtelen dolgokat hazudoz össze.

(Vadászokról.)

Vadász emberek a közmondás szerint józan állapotban is szeretnek hazudni, vadász után pedig, mikor a mámor rabjaivá lesznek, mesés dolgokat hazudoznak — egymásnak is. De a világ minden kincséért nem mondaná egyik sem a másiknak, hogy hazudik, holott jól tudja.

— Ez még semmi, mondja a másik és még nagyobb hazudik.

(Az oroszán vadász.)

Volt egy színész ösmerősöm, a ki rajongott a vadászatért és olyan vadászkalandokat tudott mesélni mámoros állapotában, hogy túltett még a leghazugabb vadászokon is. Bengáliában tigrist, Szudánban oroszánt, a Zambézi folyam partján pedig elefántot lőtt. (Néha szerényen a róka bőrével is megelégedett.)

Egyszer vadásztársaságba kerültünk és az én öreg színész barátom ugyancsak bele melegedett a vadász kalandjainak elbeszélésébe. Még a vadászok is megcsodálták. — Hamarosan összetegeződött velük és a vadászok másnap meghívták vadászatra.

Kocsin mentek érte és úgy vitték el. — Künn az ugaron puskát adtak a kezébe. Egyszerre csak felugrik a nyul előtte.

— Lőj rá czimbora!

Főlkapja a puskát az én színész barátom, de a nyul már három kilométerre volt, mikor leeresztette a puskát.

— Hát miért nem löttel, — támadtak rá a többiek.

— Nem sült el — mentegetődzik ő — pedig majd letört az ujam, úgy huztam a ravaszt.

Akkor nézik csak a többiek és látják, hogy a kakas le van eresztve. Kiszült, hogy a nagy oroszán vadász nem tud a fegyverrel bánni, puska pedig csak a szinpadon volt a kezében.

Savoyard.

CSARNOK.**Száz esztendő.**

Irta: **Marcellus.**

1798.

A sápadt, himlőhelyes arcú poéta izgatottan járt fel s alá a dunaparti széles ligetben. Tavasz szellő fujdogált, a rügyező fák, fészkelő madarak, lábainál nyíló virágok kimondhatatlan boldoggá tették, pedig tulajdonképpen nem is figyelt rájuk, csak ráragadt valami édes, vidám tavaszi hangulat a viruló, madárdalok erdőben.

Amint mondám, izgatott volt, fel s alá járt s nézdelődött mindenfelé. Közbe-közbe lelkesülten szavalgatott édes szavú, csengő verseket. A versek egytől-egyig egy szép lányhoz szóltak, egy földreszállott angyalhoz, aki a szegény költő életét megédesíti. Micsoda versek voltak azok! Boldog

lehet a lány, akit ezek halhatatlanná tesznek. Minden hajszálát megénekelte a poeta és mindegyikre rakott valami szépséget.

Ez a szép leány nem volt halátlan az ő poétája iránt. Koczára tette a hirnevét, becsületét és hosszú, hosszú ideig találkoztott titokban a költővel.

Most is ilyen találkát beszéltek meg a komáromi liget egy elhagyatott helyén. A poeta egy órával a kitűzött idő előtt volt ott, a lány egy félórával azután.

— Édes Lillám!
— Édes Mihályom!
Csókok.

Azután leültek a fübe. Illetőleg a lány leült és kecses mozdulattal igazgatta el szoknyáját, a poeta meg előbb letérdelt és megcsókolta a lány kezét; azután ölébe hajtott fejt. A lány egy kicsit elpirult, két keze közé fogta a poeta csunya fejét, fölémelte, megcsókolta és azt mondta:

— Csak ülj mellém rendesen, nagyon fáradt vagyok. Nem képzeld, mennyit fufangoskodtam, míg elszökhettem hazulról.

A poeta kelletlenül engedelmeskedett. Leült a leány mellé.

— Hát nagyon vigyáznak rád?

— Nagyon. Nem is maradhatok soká... Hanem ha irtál hozzám valami új verset, csak olvasd föl hamar. Olyan szépen ír sz Mihály, olyan szépen! És hozzám! Nagyon boldog vagyok. Ha majd híres ember leszel...

— Oh, te kis hiu! No, hallgasd.

És olvasott a poeta sokáig. Mire abbahagyta, már esteledett. Az erdő olyan kedvesen susogott körülöttük, a nagy csendben a Duna habjainak ritmikus locsogása is odahallott, a távolból elhozta a szél a református templom öreg harangjának mély kougását is... és a lenyugvó nap fénye világította meg a poeta csuf himlőhelyes arcát s a távoli hangok beleolvadtak édesen csengő verseibe... őh nagyon szép volt és Lilla, a megénekelte Lilla elfelejtette, hogy otthon már keresik, keresi pedig egy költőtlen kereskedő apa, keresi talán az a fiatal, gazdag kereskedő is, aki nem ír hozzá verseket, de sok pénze van és akit már vőlegényül emlegetnek... Lilla csak a csuf poétát látta, az ő hangját hallotta és könnyekig meg volt hatva, mikor a poeta befejezte az olvasást.

— Édes Mihályom...

Mihály elvette a verseket, átölelte és szenvedélyesen csókolta meg Lillát.

Soha még ennyire nem érezte magát szerelmesnek, mint ebben a pillanatban.

A vere forrt arra a gondolatra, hogy ezt az angyali leányt valaki elvehetné tőle. Mert tudott arról, hogy Lillát az apja valami gazdag kereskedőnek szánja. Tudta azt is, hogy Lilla apja tiszteli, becsüli őt, de — vejenek nem kívánja.

A poeta nemcsak szenvedélyes, de — annyira amennyire — okos is tudott lenni. Állás után járt, hogy legyen mire hivatkoznia, ha megkéri Lilla kezét.

Éppen azon a napon kapott levelet, amelyben tudósítják, hogy legalább egy esztendőig szó sem lehet senmiféle állás elnyeréséről... Mikor Lillát meglátta, eszébe se jutott, hogy erről beszéljen neki és versolvasás, édes szerelmes szavak között buját, gondját elfelejtette.

És az édes, szerelmes szavakat maga Lilla szakította félbe ekképpen:

— Mihály... jutsz-e te álláshoz valaha?

A poétát vilámlésként érte a kérdés. Nem az, hogy Lilla ilyesmire utána érdeklődik maga sem képzelte, hogy ő fölötte áll minden ilyen földi kicsinyességnek. De nagyon bántotta lelkét a szép költői hangulat meg

rontása. Egy ilyen tavaszi estén, mikor ő versét szavalja, beleringatja lelkét az édes, szerelmes hangulatba és Lillát is könnyekre fakasztja, most kell ennek a kérdésnek jönnie!

— Nincs és nem is lesz — mondta a költő komoran, szinte ridegen.

— És akkor...

— És akkor apád nem ad hozzám jó szántából. Hát aztán! Lillám, benned nem volna annyi bátorság, hogy kövess engem az egész világ ellenére is, a nyomorba, vándorlásba? Hát az a szerelem amit egy más iránt érzünk, nem pótol mindent?

— Igen — mondja reszketeg hangon a leány — a szegénység... Ha úgy volna, ahogy én elképzelem! Szalmafödélű kis ház, amit vad szőlő fut be, távol a világ zajától, csendben, nyugalomban... Szép volna!

— Nem, Lillám. Igaz, hogy szép volna ez, de én ekkora boldogsággal nem bízhatlak. Nyomorogni, vándorolni kell...

A lány lankadtan támaszkodott egy fatörzsnek és leeresztette a költő kezét. — Egy darabig némán álltak egymással szemben. A költő érezni kezdte, hogy sokat kívánt a leánytól. Annak a lelkét az ő verseinek csillogása hódította meg, de ez nem elég arra, hogy a prózai rettenetes nyomorba kövessse. Aztán gyöngéd, finom alakját nézte végig és szegyelte előbbi kívánságát.

Nem szólt egy szót sem. — Megfogta Lilla kezét és sokáig szorította. Meg sem csókolta, ehhez már nem volt joga. Aztán megfordult és lassan elindult, maga sem tudta, merre, elhagyva a lányt. — Az egy ideig szoborként állt helyén, aztán hazaindult.

Örökre elváltak.

A leány aztán kétszer is férjhez ment és késő öregséget ért.

A költő pedig ezáltalánul bolyongott a világban. Még vagy hat esztendőig zengett: lantja; fájo, kesergő dalokat csalt ki belőle első szerelmének visszajáró kísérete. — Hat esztendőig bolyongott a költő, akkor aztán összetört teste lelke megtalálta a régohajtott sirt — harmincegy éves korában.

Moghalt és vele sírba szállt a lélek-rázó szenvedély, mely dalait sugallta. De azokat a dalokat szerelmes ifjak, lányok még soká olvasták, szavalták, énekeltek és sokszor hangozott fel tavaszi estéken:

... Földiekkel játszó

Égi tünemény,

Istenségnek látszó

Csalfa, vak remény.

Kit teremt magának

A boldogtalan,

S mint védangyalának

Bókol untalan:

Sima száddal mért kecsegtetsz,

Mért nevetsz felém?

Kétes kedvet mért csepegtetsz

Még most is belém?

Csak maradj magadnak;

Biztatóm valál,

Hittem szép szavadnak,

Mégis megcsalál...

1898.

Irodalomtörténetész (íróasztalához ül, felteszi a szemüvegét és folytatja értekezését, melylyel akadémiai díjra pályázik) Csokonai Mihály. Himfy nyomán írt Lilla-dalok című szerelmes verseket. A versek formai tökélye meglepő, de éppen ebből valószínűnek látszik, hogy a költő érzelmei nem voltak tulságosan hevesek és talán csak azért volt szerelmes, hogy alkalma legyen verseinek megírására...

KÖZGZDASÁG.

Az iparos világ bajai.

Szánalmat gerjesztő, sőt kétségbeejtő a panaszok számlálhatlan sorozata melyek nemcsak a lap hasábkok útján, hanem uton-utfélen hallhatók ezerek és ezerek ajkairól a munkahiány s ebből kifolyólag a megélhetés keservossége miatt. Tul van érhelve minden szakma munkásokkal; kevés a fizetés, nagyok a terhek stb. stb. Ily s más effele panaszokat hallunk. Am nemcsak az iparnál, hanem a gazdaközönségnél is.

Hogy a megélhetés szigorú és ernyedetlen szorgalmu tevékenységet követel meg, az a mai viszonyok között tudvalevő dolog, sőt ha magát az ipart vesszük, a téren előtérbe lépett a megélhetés vagyis a munkahiány következtében a tisztességtelen vállalkozás is, mely természetesen mindig mindkét fél rovására létezik. Ezelet minden iparos büszke volt elsajátított tudományára és nem jutott volna eszébe, hogy hivatalan bekopogtasson oly helyet, hol esetleg kifárasztása lehetett arra nézve, hogy némi vállalatot kaphat, hanem megvárta, míg az iránta való bizalomtól hozzá forduló megrendelőt erre felszólította; meg is volt mindkettőnek a haszna. — az iparos tisztesség haszon mellett vállalt, kedvvel, jól és pontosan dolgozott, a munkaadó tehát jó minőségű anyagot, vagyis azt kapta, a mit keresett.

Mig a mai viszonyok között feltalokodó svindler kontárok, attól való félelmökben, hogy a vállalatot elesnek, potom áron vállalnak, előre tudva, hogy sem az anyagért, sem pedig munkasik keserves munkájáért nem tudnak megfizetni mégis elzsebelik a tisztességes vállalkozóktól a munkát, melyet természetesen összecsapnak vernek, úgyahogy, csakhogy valami hasznot harcolhassanak magoknak. Ekkor kezd aztán panaszkodni a hiszékeny beugratott megrendelő a munkás, kit munkajaért nem fizetett ki, ugyszintén a kereskedő és gyáros, kit az illető becsapott.

Nem sorolhatjuk azonban e svindlereket a szó szoros értelemben vett iparosok kategóriájába, mert csak legköbnyire, felhasználva a törvény hízagos és kiforgatható voltát, az ördög tudná mi uton-módon szerzik meg iparjogosultságukat és kit tegnap még batyúval hátán avagy mint teherhordó napszámot láttunk magunk előtt, — holna már kifüggesztü nagy reklámat tartalmazó tábláját, vesz magának egy hosszúszáru pipát és kész az iparos.

Ezek azok a hiénák, kik egy a közönségben, mint a munkásosztalynál az elégedetlenséget és bizalmatlanságot gerjesztik. Előbbi szidalmazza az ipart és elítéli ennek révén a tisztességes jó munkát nyújtó helyi iparost és iparmegrendeléseivel a fővárosi vagy külföldi vállalatokhoz fordul, miáltal a tisztességes iparos elesik a megérdemelt bizalomtól, tngődik és lézengenek munkanélküli emberei. Ezek egy része az iparmisériáknak, melyet ajánlatos volna, hogy mindenki megszívleljen. Ha fáradságot veszünk magunknak és gondolkozunk az ily ellentétes vállalkozók képességéről — a magunk javára nézve, lehetetlen, hogy rá ne jöjjünk arra, hogy egy megfizetett munkánál nemcsak az ipart támogadjuk, hanem magunknak szerezzünk hasznot ezáltal, hogy jó anyagot és tartókat kapunk vagyis a mit elenged a vállalatból az a vállalkozó — az mind a mi rovásuokra történik, — annyival kevesebb az értéke annak a munkának, a mit szállít, hiszen mindenkinek élnie kell!

Nemo.

Nyílttér.**Báli selymekelmék**

remek újdonságok, valamint a legújabbak kaphatók nálunk fehér, fekete és színes selyem kelmékben, utcazi, látogató és menyasszonyi ruhákból.

Magánfeleknek bérmentve és vámentes szétküldés a legolesőbb nagyban árakban. Ezernyi elismerő levél.

Milyen színben óhajt ön mintákat?
(9) Svájcbra 25 fillér levélbélyeg kell.

Union selyemszövőgyár

Adolf Grieder & Cie Zürich (Schweiz.)

kir. udv. szállítók.

Valódi moszkvai „Karaván Teák“

Valódi moszkvai „Popoff“

Valódi Jamaikai Rum

Valódi francia pezsgők

Valódi francia likőrök

Valódi hollandi likőrök

Valódi francia cognac

Kitünő magyar cognac

Kitünő magyar tokaji asszuk

Kitünő magyar pecsénye borok

Kitünő magyar asztali borok

Kitünő magyar tea sütemények

Kitünő magyar csukorka speciálítások.

Kontsek Géza

ujjonnan berendezett üzletében

Kossuth-utca 7.

Uj nagy fűszer árjegyzék kívánatra ingyen.

APRÓ HIRDETESEK.

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből szedett minden szó 4 fillér.

Egy emeleti lakás,

mely áll 4 szoba, előszoba, hálófülke és szükséges mellékhelyiségekből, Arany (Kádas) u. 19 sz. a. azonnal kiadó. Ugyanott 2 pár páva is eladó.

Tanulók felvétetnek

műlakatos műhelybe Reál-u. 3 sz.

A piacon (épen a központon) egy 3 szobás emeleti udvari lakás üvegezett folyosóval és hozzátartozókkal azonnal kiadó. Czim a kiadó-ivatalban.

Szegény iparos fiatal

leány kerestetik könnyebb házi munkára. Levelek Marjaynéhoz N.-Létára.

Olcso kályhák Meidinger rendszerűek kaphatók az Országos Tanítói Árvabázisban.

Fűszerüzlet, igen jó forgalmu, más vállalkozás miatt eladó. Értekezhetni a kiadóhivatalban.

Kutágnak vályunak, lépesőnek, kerítésnek. lugasnak való különböző vastagságu és hosszúságu ákáczfak eladók. Egyháztér 15 sz. a'

Gyönyörűen éneklő kanári madarak változatos hangfutamokkal olesón kaphatók Péterfia-u. 26.

Leszállított árak!**Szabó Lajos fiai**

czégnél.

4 1/2 mtr 120 cm. széles fekete szövet	frt 1.75
4 1/2 mtr 120 cm. széles színes szövet	frt 2.15
4 1/2 mtr 120 cm. széles dívat szövet	frt 2.25
4 1/2 mtr 120 cm. széles finom szövet	frt 2.45
7 mtr jóminőségű veez hazai	2.20
1 db 6 szem. kávé abrosz	1.30
1 „ 6 „ fehér vászon terit.	2.75

Az idény **legújabb** dívat szövetje **120 cm. Homespun és Cybeline** ezelőtt frt 2.25 és frt 2.80 most csak **1 frt és 1 frt 30 krajczár.**

Kiadó lakosztályok és boltok.

A debreczeni ev. ref. egyház tulajdonát képező Egyháztér 5 sz. bérháznál az emlékkerttel szemben, az épületnek észak feleli részén az emeleten egy 7 szobából álló utcazi lakosztály 2 erkéllyel, cseléd szoba, konyha, kamara, fürdő szoba, pincze, padlás, fatartó, jó ivóvizű kut, vízvezeték, közös mosó konyha closettrel felszerelt lakosztály.

Továbbá az udvarban a kereszt épületnek észak feleli részén egy 3 szobából álló lakosztály, konyha, kamara, padlás, pincze, fatartó, közös mosó konyha, vízvezeték, closettrel felszerelt lakosztály az 1902. május hó 1-től 3 vagy 6 évre hasznosbérbe kiadó.

Vége ugyanazon épületnél több rendbeli bolthelyiségek előnyös feltételek mellett kibérelhetők.

A fent elő sorolt hasznosbérletek felől értekezhetni lehet az egyház irodájában.

Debreczen, 1901. dec. 31.

Otrokocsi Végh János

ref. egyház gazd. gondnoka
Csapó-u. 23.

Házikisasszonynak

ajánlkozik

V i d é k r e

egy háziasan nevelt leány.

Czim a kiadóhivatalban.

1510—1901.

Árverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. 30118/3. 1901. sz. végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Drössler Károly részére Jámor Lajos debreczeni lakostól 160 kor. tőke, ennek 1901 szept. hó 19-től számítandó 6% kamatai és eddig összesen 87 kor. 36 fl. perköltség erejéig 1901. é. nov. hó 1-én bíróilag felülfoglalt s 1728 kor. becsült buza, takarmány, gazdasági eszközök, lovak és egyéb ingóságok **1902. évi jan. hó 8-án d. e. 10** órakor kezdetét veendő és Debreczen határában az onodódi 213 sz. tanyán megtartandó nyilvános birói árverésen a — legelőbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1901. decz. 11-én.

Bódogh Zs.

birói kiküldött.

323

Az Istvángőzmalom társulat**GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEGYZÉKE**

Az 1887. apr. hó 18 án Bpsten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. jun. 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett. Zsákkal együtt. Kor. érték. 100 kiló

A. Asztali dara nagyszemű	30.—
B. „ „ aprószemű	29.—
O. Királyliszt	29.—
1. Lángliszt kivonat	28.20
2. Elsőrendű zsemleliszt	26.80
3. Zsemleliszt	25.80
4. Első. kenyérl.	25.20
5. Közép kenyérliszt	24.60
6. Kenyérl.	23.80
7. Barna kenyérl.	22.60
7 1/2 „ „ II.	20.—
8. Takarmányl.	12.80
11. Finom korpa zsákkal	8.60
11. „ „ zsák nélkül	8.20
12. Durva korpa zsákkal	8.60
12. „ „ zsák nélkül	8.20
„ Csirkebuza zsák nélkül	7.—

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.
A. B. 0—6 számig 85 kiló
7. és 8. sz. 70 kiló
11. 12. 50 kiló

Debreczen, 1902. jan. 3.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.